

siger, at det har stillet sit Ændringsforslag »for ikke paa Forhaand at afskære Muligheden for en Behandling i et Fællesudvalg«, hvilken Behandling jo netop vil blive umuliggjort ved Vedtagelsen af Dagsordenen, udtalte Konsejlspræsidenten sluttelig følgende:

„Hvis dette Tings Flertal ved Sagens første Behandling havde afvist videre Forhandling om denne Sag her i Landstinget, vilde, hvad enten det var sket under den ene eller anden Form, Følgen deraf straks være blevet en Opløsning; jeg vilde da have anset det for rettest først at appellere til Folketingets Vælgere, og hvis denne Dagsorden vedtages nu, saa er det ogsaa det naturligste Skridt at gaa at appellere til Folketingets Vælgere, thi for Folketingets Vælgere har Sagen endnu ikke foreligget, idet Lovforslaget er fremsat i denne Valgperiode af Regeringen, uden at det har været prøvet ved Valg. Men da vi nu staar overfor et almindeligt Folketingsvalg, og der her foreligger Sager, som vi ønsker behandlet færdig — jeg skal i saa Henseende nævne Tillægsbevillingsloven —, saa vil Regeringen afvente, hvorledes Folketingets Vælgere stiller sig til den foreliggende Sag. . . . Da Valget nu er nær forestaaende, vil det udelukkende eller i alt Fald hovedsagelig komme til at dreje sig om denne store og vigtige Sag, og hvis Valget gaar efter Regeringens Ønske, hvad jeg haaber, forbeholder Ministeriet sig det næste Skridt, og derom vil jeg blot sige, at det ærede Medlem ved sin Dagsorden, hvis den vedtages, vil have peget paa, i hvilken Retning det næste Skridt maa gaa. Jeg anmoder derfor det høje Tings Medlemmer om at stemme mod det fremsatte Forslag om Overgang til Dagsordenen“.

Piper henviste til, at Udvalgets Flertals Medlemmer, allerede da de skrev den af Konsejlspræsidenten citerede Bemærkning i Betænkningen om, at man ikke ønskede paa Forhaand at afskære Muligheden for en Behandling i Fællesudvalg, havde meget ringe Haab om, at der skulde kunne naas en Forstaaelse, hvad Flertallet ogsaa udtrykkelig udtaler: Nu var jo imidlertid Sagen, forsætter Taleren,

„indtraadt i en ny Fase ved det Forslag til Dagsorden, som her foreligger, en Dagsorden, der foreslaar, at Sagen overvejes og eventuelt overgives til en Kommission, hvor der baade er juridisk og politisk Indsigt til Stede. Uden at jeg personlig nærer stor Tillid til, hvad man kan opnaa i Kommissionen, er dette i hvert Fald en Vej ud af det Uføre, hvori den højtærede Regering har ført os, og jeg vil derfor anbefale, at man